

ספר מי השילוח - חלק ראשון - פרשת צו

Mei HaShiloach - Vol I. Leviticus - *Vayikra* - *Tzav*

The cohen/priest will wear his linen shirt and linen trousers on his flesh.

Mido-Bad/linen shirt refers to the *K'tonet*/tunic which atones for rage and bloodshed. (Talmud Erechin 16a)

ולבש הכהן מדו בד ומכנסי בד ילבש על בשרו. מדו בד הוא הכתונת שמכפר על כעס [ערכין ט"ז]. ושפיכת דמים,

And the *Michnesei-Bad*/linen pants corresponds to lust because the *nichnasayim*/trousers atone for *giluy arayot*/sinful-sexuality, and hints that someone who is at least cleansed of lust and rage may draw close to God.

ומכנסי היינו נגד תאוה כי מכנסים מכפרים על גלוי עריות, ורומז על מי שהוא נקי עכ"פ בתאוה וכעס יכול להתקרב לה'.

And he shall lift out the ashes into which the fire has consumed the burnt offering upon the altar, and put them down next to the altar.

Terumas Hadeshen [when the cohen/priest would shovel a pan of coals from inside the pile of ashes left over from the previous day's sacrifices on the altar] hints at fear.

והרים את הדשן ובו' ושמנו אצל המזבח. ענין תרומת הדשן שהיה חותה מלא מחתה מן המאוכלות הפנימיות שהוא מורה על יראה.

And put it next to the altar on the eastern side of the ramp, means the following: Every spark of Life to be found among the nations of the world, even among the best of them, essentially springs from their fear of God. But as the Talmud says, "What fear makes a crown for her head, humility makes a heel for her sole." (Palestinian Talmud, Shabbat 1:3) Which means what the nations of the world consider to be a crown, the cohen/priest used to do before he even began his service.

והיה אצל המזבח במזרחו של כבש, היינו שכל נקודה של חיים הנמצא באומות העולם בהמובחרים שבהם העיקר הוא יראתם, ומה שעשתה יראה עטרה לראשה עשתה ענוה עקב לסוליתה [ירושלמי שבת פ"א ה"ג] היינו מה שאצלם עטרה, זאת עושה הכהן קודם כל העבודה.

The verse underscores, however, that he should "put it" and as the Talmud says, (Pesachim 26a) he should put it down gently so that it doesn't scatter; it requires *gniza*/interment, right there on the spot, which hints that we should not despise this characteristic as the Talmud reminds us (Berachoth 33b) Is fear such a small thing?

אך נאמר ודרשו חז"ל [פסחים כ"ז] בנחת שלא יפזר וטעון גניזה במקומו, היינו שלא יבזה זאת המדה וכמו שאמרו חז"ל [ברכות ל"ג:] אטו יראה מלתא זוטרתא היא.

Because this characteristic is necessary in this world, against the nations it is important to show oneself free of all the desires. Whereas in the future, only the characteristic of love will dominate.

היינו כי יצטרך בהכרח בזה העולם נגד האומות לברר את עצמו בכל התאות ולעתידי יהיה רק מדת האהבה שולטת.

Speak to the Children of Israel, saying: Anyone who brings his peace offering to God, shall bring his sacrifice to God from his peace offering. His own hands shall bring the fire offerings of God.

All the sacrifices correspond to prayer, which is the service of the heart. However, with none of the other the sacrifices is it written "his hands shall bring".

המקריב את זבח שלמיו לה' יביא את קרבנו לה' מזבח שלמיו ידיו תביאינה. היינו כי כל הקרבנות מכווונים לתפלות שהוא עבודה בלב. אכן בכל הקרבנות לא נאמר יביא את קרבנו ידיו תביאינה.

The reason is as follows: With other sacrifices the owner has no part of it, (only the cohen/priest may eat of it) and with the burnt offering even the cohen/priest has no part of it, (it is completely consumed on the altar). Applying this as a metaphor for prayer we understand that with any sacrifice or prayer a person offers to God, he must first divest himself of *negiyah*/self-interest. This is why the Torah uses the phrase a fire offering for God, meaning, only for God. And this is why in this *parshah*/chapter which talks about the laws of the eating of the sacrifices, text re-emphasizes a number of times the word fire, hinting at the tremendous fear of God required, because fire consumes everything.

לפי שכל הקרבנות אין להם חלק לבעלים, ועולה אין בה אף לכהנים. כי כל הקרבנות והתפלות שהאדם מקריב לפני ה', צריך לסלק תחילה כל נגיעותיו מצדו וזה שנאמר להקריב אשה לה', פי' בלתי לה' לבדו, וזה שנאמר בפרשה זו שהוא תורת אכילת קרבנות, חזר הכתוב כמה פעמים לשון אש המורה לגדול יראה כי אש הוא מכלה הכל.

And this *Sidra*/portion is a garment in this world corresponding to *Nahar DiNur*/River of Fire (The Milky Way) in the world of *Atzilut*/Archetypes. Therefore, before praying for anything that a person asks of God, he has to precede it with an act of obeisance, accepting the yoke of heaven. This is why we say the *Shma* before the silent *Amidah*, and this is what the *Shma Yisrael* hints at: *Siluk Negiyah*/refusing self-interest. Because it suggests that only the Will of God has existence.

והסדרה הזאת הוא לבוש בעוה"ז המורה לנהר דנור בעולם האצילות, ולכן קודם כל תפלה על כל טובה שהאדם שואל מה', צריך להקדים תחילה קבלות עול מלכות שמים שלימה, וזהו ענין קריאת שמע קודם התפלה. וע"ז רומז שמע ישראל על סילוק נגיעה מצד האדם, כי רומז כי בלתי רצון ה' לבדו הוא הנמצא.

And this is what King Solomon meant when he said (1 Kings 8:39) "Then hear in heaven, Your dwelling place, and forgive, and do, and render to every man according to all his ways, whose heart You know; (for You, even You only, know the hearts of all the children of men.)"

וזה שאמר שלמה המלך ע"ה [מלכים א' ח' ל"ט] אשר תדע את לבבו,

Whose heart You know, means, only if God knows that this thing that the person prays for is really good for him, and that granting it will bring about the Glory of Heaven, then only grant it to him. And if, God forbid, in this favor for which he prays there is something that would prevent him from worshipping God, then don't listen to him.

היינו אם באמת הטובה הלזו שמבקש עליה הוא לכבוד שמים לעשות רצון קונו תשמע לו, ואם ח"ו נמצא בהטובה שמתפלל עליה איזה צד שתמניעו מעבודת ה' לא תשמע לו.

This is all from God's point of view. The person from his point of view, of course, is entitled to pray. But he must first take upon himself the yoke of heaven as was mentioned above. Because, as is understood, God always desires to do good and think thoughts in order that no no prayer of Israel be excluded.

וזה הוא מצד השי"ת אבל באדם יכול מצדו להתפלל, רק שיקבל עליו תחילה עול מלכות שמים כנזכר, כי באמת השי"ת חפץ להיטיב וחושב מחשבות לבלתי ירח ממנו נדח שום תפלת ישראל.

Everything said above refers to the other sacrifices.

The peace offering hints that a person may pray that God let him taste some of the goodness that is put away for him for the World to Come. Because a person may have the desire to be shown his place in the scheme of things; to know above whom he stands and to enjoy greatness.

וכל זה הוא בשאר קרבנות אבל קרבן שלמים מורה שהאדם יתפלל להשי"ת שיטעימו מטוב הצפון לו לעוה"ב, והוא כי ירצה לראות את מקומו ממי הוא גדול וחפץ בהתנשאות,

About this person, the Torah says: anyone who brings his peace offering to God shall bring a sacrifice. His *own hand* shall bring the fire offering. Which means that he has to offer all his desires to God and he mustn't entreat in his prayers with too much urgency, because if he does so he may end up owing something to someone else.

בזה נאמר יביא את קרבנו ידיו תביאינה, היינו למסור כל בקשתו ותפלתו להשי"ת ולא יפציר להתפלל בתוקף שבזה יוכל לצמוח שחייב לחבירו,

Because, while at the present time it may seem he is on a similar level to the other person, the future may show him the greater. The fact is that in the future there will be unique space for each individual Jew to be greater than everyone else. But still, each person will be scorched by the heat of his neighbor's space.

שכעת דומה לו במצב מדרגתו ואח"כ יהיה מנושא ממנו, כי באמת לעתיד יהיה מקום לכל אחד מישראל ביחוד להתגדר בו ויהיה כל אחד מדוגל במעלתו נגד כל ישראל. ואעפ"כ כל אחד נכוה מחופתו של חבירו,

Just as we find in this world there are many different skills and specialities a person can master, and while a person may be a master of one area he is a novice compared to someone else in theirs. So, in the future, although it is the Torah that will be the subject, each person will have an area of speciality in a tremendously large subject.

כמו בעולם הזה שיש כמה מיני חכמות ויש אחד שמדוגל בזה ואחד בזה, ואין התנשאות כל אחד שוה, רק לפי ערך הדבר שהוא מדוגל בה. ולעתיד אף שהכל יהיה בדברי תורה, אך ימצא ענינים גדולים מאוד שאין אחד דומה בהתנשאותו נגד חברו.

This is why the text says: His hands will bring it. Both his hands must bring it. Because if a person wants to taste something of the goodness of the future world in this world, and asks of God to be shown his place in the scheme of things, he must be prepared by being clean of vanity or bias. That if he be shown by God that he is smaller than someone he'd thought himself greater than, he will not mind.

ועל זה מורה מה שנאמר ידיו תביאנה היינו בשני ידים, כי באם האדם ירצה לטעום מטובו בעוה"ז ומבקש מהש"י שיראהו מקומו צריך להיות נקי מצדו, שאם יראה לו הש"י שהוא קטן במדרגה ממי שידמה לו שהוא גדול ממנו לא ירע לו,

If he hadn't asked to be shown anything, of course, A might never have realised in this life that B is the greater. That realisation might have waited a lifetime and no bad would have come from A being greater than B at the moment. This is also a favor from God that in this world A is greater than B.

כי באם לא יתפלל על זה יוכל להיות גדול מחבירו כל ימי עוה"ז ורק לעתיד חבירו יגדל ממנו ולא יבא לו לעתיד שום רעה ממה שהוא עתה גדול מחבירו, כי גם זה טובה מה' שברא שבעוה"ז יגדיל מחבירו.

But once a person desires to be shown the truth he may discover that he is smaller, that in fact he may be humiliated in front of his friend. Nonetheless, if it is his desire to be shown the truth no matter what, he may do so without fear of damage. Since his desire to know is genuine, as we find with Mordechai (Megilla 16b) that earlier he is counted fifth among the sages, and later only sixth.

אבל באם ירצה להודע על זה יוכל להיות שידוע שהוא קטן מחבירו, ויוכל להיות שישפיל מחבירו אך באם רוצה להודע אעפ"כ יוכל לבקש ואל ירע לו, מאחר שרוצה לידע בבירר כמו שמצינו במרדכי [מגילה ט"ז]: שבתחלה נחשב בתר ארבעה ואח"כ בתר חמשה,

This then is the meaning of the phrase He brings it with his hands, i.e. with both his hands, right and left. With his right in case he discovers, through having his prayers answered, that he is greater than he thought, and with his left in case he discover the opposite. And if a person agree to know even if it turn out that he find himself much less than he thought, that he will not mind and will bow before the friend who is greater than him, and that he will remain serene no matter what is revealed about his place in the scheme of things, then and only then may he bring a Peace-Offering. This is the meaning of, **his hands shall bring it**. Only on this condition. Understand this.

וזוהו ידיו תביאנה כי הוא בשתי ידים בימין ובשמאול, בימין היינו שיוכל להיות שיתנשא, ובשמאול היינו שיוכל להיות שישפיל ע"י התפלה הזאת, ובאם יסכים האדם שירצה להודע אף שידוע לו שהוא קטן לא ירע לו ויכנע מפני חברו שהוא גדול ממנו, ויהיה לו נייחא ממה שידוע ברור את מקומו אז יוכל להביא את זבח השלמים וזה ידיו תביאנה על מנת זה, והבן.

מי השילוח – חלק שני

God spoke to Moses saying, “speak to Aaron and his children saying, this is the law of the sin offering... In the same place you slaughtered the burnt offering, that’s where you slaughter the sin offering before God.”

This is what the verse says (Proverbs 22:19) “let your faith be in God, I have informed you today, even you.”

The expression ‘even you’ refers to the *Baal T’shuvah/Returnee*. Because even the *Baal T’shuvah/Returnee* can have faith in God, and even if he transgressed the entire Torah he should never despair of himself as we learn, God says even if a person stacked up his sins one greater than the other and did *Tshuvah*, I am with him in mercy and in compassion, and I accept this *tshuvah*.

וידבר ה' אל משה לאמר דבר אל אהרן ואל בניו לאמר זאת תורת החטאת במקום אשר תשחט העלה תשחט החטאת לפני ה'. זה שאמר הכתוב (משלי כ"ב י"ט) להיות בה' מבטחך הודעתוך היום אף אתה. לשון אף אתה הוא לרבות את הבעל תשובה שגם לו יהיה מבטח עוז בהשי"ת, ואף שעבר על דברי תורה מ"מ לא יתייאש עצמו, כדאיתא (בתד"א רבא כ"ב) אפילו הגדיל אדם עבירות זו למעלה מזו ועשה תשובה הריני עמו ברחמים ומקבל את תשובתו וכו'.

This why God commands “In the same place that you slaughtered the burnt offering there shall you sacrifice the sin offering.” Because the burnt offering was the sacrifice offered by the *Tzadik/Saint* for some improper thought he may have had, while the sin offering comes for an actual sin. God says that the person who sinned and repented and offered a sin offering is immediately connected to the same source of life and power that the perfect *Tzadik/Saint* is connected to.

וזוהו שצוה השי"ת במקום אשר תשחט העלה תשחט החטאת, כי עולה הוא קרבן של צדיק שבא על המחשבה. וחטאת באה על חטא מפורש אומר השי"ת שזה שחטא ושב והקריב חטאת נתקשר תיכף באותו מקום חיים ותקופות שהצדיק גמור נתקשר שם.

And this is why the blood of the burnt offering is sprinkled below the woven line even though it is completely consumed, because the burnt offering hints at the perfect *Tzadik/Saint* whose life is entirely dedicated to God. While the sin offering is eaten by the priest but its blood is sprinkled above the woven line because the cry with which the *Baal T’shuvah/Returnee* cries to God to be helped goes up higher, even higher than that place which the perfect *Tzadik/Saint* reaches.

וזוהו שהעולה דמה נתן למטה מחוט הסיקרא אף שהוא כולה כליל שעולה רומז לצדיק גמור שהוא כלו לה' והחטאת בשרה נאכל אבל דמה נתן למעלה מחוט הסיקרא, היינו הצעקה שהבעל תשובה צועק להשי"ת שיושיע אותו זה עולה למעלה במקום שאין צדיק גמור מגיע,

As we learn in the Zohar, (VolII 129b) the *Baal T’shuvah/Returnees* are closer to the King, more than anyone, and they are drawn to Him with the desire of the heart and with greater power to approach the King.

וכדאיתא בזה"ק (חיי שרה קכ"ט): דבעלי תשובה אינון קריבין למלכא יתיר מכולהו ואינון משכי עליהו ברעותא

דלכא יתיר ובחילא סגיא לאתקרבא למלכא.

ספר מי השילוח – חלק ראשון – מסכת פסחים

Mei Hashiloach - Talmud Pesachim Cap.1 Mishna 1.

On the evening of the 14th we search for the chometz to the light of a candle. Any place into which we do not bring chometz does not require a search. Why did they say two rows in the wine cellar? It is a place into which one brings chometz. Beit Shammai say two rows on the face of the whole wine cellar. Beit Hillel say the two outer which are also the topmost rows [Mishnah].

Now, the meaning of the search for chometz is to teach us that every person has to search and clean and purify his heart from every scrap of admixture and dross. A person has to remove from himself all his bias and self-centeredness. That's why the Mishnah says 'any place into which chometz is brought requires a search', but such places into which one does not bring chometz do not require a search, which is to say, if a person knows in himself that he is free and clear of this, then he doesn't have to search there, in that case. As they said 'let everybody know himself'.

אור לארבעה עשר בודקין את החמץ לאור הנר כל מקום שאין מכניסין בו כו' ובמה אמרו שתי שורות כו' מקום שמכניסין בו חמץ, הנה ענין בדיקות חמץ מורה שהאדם צריך לברר ולנקות עצמו מכל סיג ופסולת וצריך להסיר מנו כל נגיעותיו מצד עצמו ולכן נאמר במשנה מקום שמכניסין בו צריך בדיקה אבל מקום שאין מכניסין בו א"צ, היינו באם האדם יודע בעצמו שהוא נקי בזה א"צ לבדוק בזה הדבר כמו שאמרו לידע איניש בנפשי'.

This explains the question the Mishnah asks, 'what did they mean when they said two rows in the wine cellar?' the cellar full of wine is a metaphor for the *Talmid Chacham* (scholar); why should he require the search? they ask. Answering, 'it's a place into which chometz is brought.' Which is to say, that there are deep places in the heart, and deep places in the mind, and a person needs to search them himself, even though all his actions may be pure.

וע"ז מקשי המשנה ובמה אמרו שתי שורות במרתף כי מרתף של יין מורה על ת"ח למה הוא צריך בדיקה ומשני מקום שמכניסין בו היינו שיש מעמקי הלב ומחשבות שם צריך לבדוק א"ע אף שעל המעשה הוא נקי,

Now, the question is, to what areas does a person need to look? The Mishnah goes on to explain, 'Beit Shammai say two rows on the face of the entire wine cellar. Beit Hillel say two rows on the outer layer which are topmost.' The two rows hint at the two tablets of the Ten Commandments, which are given in two rows of five each. Beit Shammai say two rows on the face of the entire wine cellar,' meaning that a person needs to search through all the ten commandments to find whether he is pure in all of them.

ובאיזה הענינים צריך שיהי' הבדיקה מפרש המשנה ב"ש אומרים שתי שורות על פני כל המרתף ובה"א שתי שורות החיצונות שהן העליונות, שתי שורות רומזין על שני לוחות שניתנו שתי שורות של חמש חמש, ובה אמרו ב"ש שתי שורות על פני כל המרתף היינו שצריך לבדוק בכל עשרת הדברות אם הוא נקי,

Beit Hillel say the two outer and topmost rows. In the Talmud, there is a discussion as to the meaning of Beit Hillel. One *amora* defines it as the topmost and the next row in; which corresponds to the first commandment; 'I am the Lord, your God' and the sixth commandment, 'Do not murder'. The other *amora* decides the meaning of Hillel is the topmost row and the one beneath it; which is the first commandment 'I am the Lord your God' and the second commandment, 'You shall have no other gods.'

The first *amora* decides it is the first and the sixth; the first being the command to look at whether the Torah itself is really connected to you in your heart. And the sixth commandment 'do not murder' means that a person has to make sure they have no bad thoughts about others in their heart. And if a person finds that they are clear and clean of these two faults, it is a sign that he is clear and clean in the whole Torah. For as we have learned in the Zohar, Vol. II p 200a, there are three points to the Torah; to love God, to love the Jewish People, and to love the self. And this is the opinion of the *Amora* Shmuel.

ובה"א שתי שורות החיצונות שהן עליונות, ומר דייק עליונה ולפנים הימנה היינו אנכי וכנגדו לא תרצח, ומר דייק עליונה ולמטה הימנה היינו אנכי ולא יהי' לך, מר דייק אנכי ולא תרצח אנכי היינו שיהי' ד"ת קשורים בלבך, ולא תרצח היינו שלא תחשוב רעת חבירך בלבבך ובאם האדם מבורר בזה הוא סימן שהוא נקי בכל התורה כי תלת נקודין יש והם לאהוב הש"י וכלל ישראל ואת עצמו [זוהר שמות ר'], וזאת הוא דעת שמואל,

Rav, on the other hand, says the Mishnah is talking about the first and second commandments. 'I am the Lord, your God' has already been explained, while the second commandment 'you shall have no other gods' means that a person should not be chasing after profit and pleasure for himself, and that this is the main search. And if a person is free of this, it is proof that he is clean in all his Torah.

But the *halachah* is fixed according to Shmuel.

ורב אמר אנכי ולא יהי' לך אנכי כמו שנתבאר ולא יהי' לך היינו שלא ילך האדם אחר הנאות גופו ובוזה צריך עיקר הבדיקה, ואם האדם נקי בזה הוא ראוי שהוא נקי בכל התורה, והלכה כותיה דשמואל.
